

Advies inzake het voorstel voor een verordening (EG) van de Raad houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 1576/89 van de Raad tot vaststelling van de algemene voorschriften betreffende de definitie, de aanduiding en de aanbiedingsvorm van gedistilleerde dranken en van Verordening (EEG) nr. 1601/91 van de Raad tot vaststelling van de algemene voorschriften betreffende de definitie, de aanduiding en de aanbiedingsvorm van gearomatiseerde wijnen, gearomatiseerde dranken op basis van wijn en gearomatiseerde cocktails van wijnbouwprodukten, naar aanleiding van de resultaten van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde

(94/C 397/16)

De Raad heeft op 14 november 1994 besloten overeenkomstig artikel 100 A van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap het Economisch en Sociaal Comité om advies te vragen over het voornoemde voorstel.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft besloten de heer Mayayo Bello als algemeen rapporteur voor de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden aan te wijzen.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 320e Zitting (vergadering van 24 november 1994) het volgende advies uitgebracht, dat met grote meerderheid van stemmen (1 onthouding) is goedgekeurd.

1. Algemene opmerkingen

1.1. In de „Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom” van de Uruguay-ronde wordt met betrekking tot geografische aanduidingen bepaald dat alle partijen maatregelen moeten nemen om te beletten dat aanduidingen worden gebruikt die de consument misleidende informatie geven over de herkomst van de produkten of een vorm van oneerlijke concurrentie inhouden.

1.2. Het Comité betreurt dat de Commissie deze bepaling zonder nadere precisering in de communautaire regeling voor de sector gedistilleerde dranken en wijnen wil opnemen.

2. Bijzondere opmerkingen

2.1. Het Comité vindt het een goede zaak dat ernaar wordt gestreefd merken en aanduidingen van herkomst te beschermen.

2.2. Paradoxaal genoeg bieden de door de Commissie voorgestelde wijzigingen geen extra bescherming.

2.3. In artikel 23 van de „Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom” wordt bepaald dat de leden van de Wereldhandelsorganisatie de nodige bestuursrechtelijke maatregelen moeten nemen om te beletten dat geografische aanduidingen worden gebruikt voor produkten die niet uit de aangegeven plaats afkomstig zijn. In de eerste alinea van genoemd artikel 23 wordt een reeks termen opgesomd — zoals „genre”, „type”, „imitatie” — waarvan de onrechtmatig gebruikte geografische aanduiding niet vergezeld mag gaan.

2.4. In de voorgestelde verordening wordt artikel 23 van de Overeenkomst letterlijk overgenomen, zonder er rekening mee te houden dat de lijst van verboden uitdrukkingen niet beperkend is. Aangezien de opsomming eindigt met „en dergelijke”, is het echter duidelijk de bedoeling dat de lijst wordt aangevuld met nog andere uitdrukkingen die gebruikt kunnen worden om misleidende informatie te geven over de herkomst van de produkten in kwestie.

2.5. Zo dient in de lijst van verboden uitdrukkingen in de artikelen 10 bis en 11 bis [toe te voegen in resp. Verordening (EEG) nr. 1601/91 en Verordening (EEG) nr. 1576/89] ook de term „methode” te worden opgenomen. Deze term mag volgens het Gemeenschapsrecht immers niet worden gebruikt [art. 40 van Verordening (EEG) nr. 2392/89 van de Raad].

2.6. Bovendien wordt in artikel 24, lid 3, van de „Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom” bepaald dat de overeenkomstsluitende partijen de bescherming van de op hun grondgebied voorkomende geografische aanduidingen in de periode voorafgaand aan de inwerktreding van de WTO-Overeenkomst niet mogen verminderen. Het weglaten van de term „methode” zou echter kunnen neerkomen op een verminderde bescherming van de geografische aanduidingen in vergelijking met de bescherming die momenteel binnen de Europese Unie bestaat.

2.7. Gezien het belang van het gebruik van deze termen voor de afzet van de betrokken produkten is het Comité van mening dat de in artikel 14 van Verordening (EEG) nr. 1576/89 en artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 1601/91 vastgelegde besluitvormingsprocedure, waarbij de lid-staten een actievere rol toebedeeld krijgen, geschikter is.

2.8. Het Comité betreurt dat de Commissie zich ertoe beperkt de bepalingen van de Overeenkomst letterlijk in de communautaire regeling op te nemen. De artikelen 23 en 24 zijn zo algemeen geformuleerd dat aanvullende wettelijke voorschriften nodig zijn om geografische aanduidingen op een efficiënte manier te kunnen beschermen.

2.9. Zo zou het voorstel, om onrechtmatig gebruik van sommige aanduidingen van Europese herkomst zoveel mogelijk uit te sluiten, adequate wettelijke voorschriften moeten bevatten om te beletten dat misbruik wordt gemaakt van de in artikel 24, lid 4, van de Overeenkomst vermelde uitzonderingsgevallen. In con-

creto zou het moeten voorzien in een regeling die het mogelijk maakt na te gaan of wel degelijk is voldaan aan de voorwaarden waaraan elke erkende producent dient te voldoen waar het gaat om produkten van meer dan tien jaar oud.

3. Om discrepanties in de communautaire regeling voor de betrokken sector uit te sluiten, is het ten slotte noodzakelijk dat ook Verordening (EEG) nr. 822/87 (instelling van een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt) aan de bepalingen van de Overeenkomst wordt aangepast.

Brussel, 24 november 1994.

De voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité
Carlos FERRER

Advies over de Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement inzake de tenuitvoerlegging van het Protocol betreffende de sociale politiek

(94/C 397/17)

De Commissie heeft op 21 januari 1994 besloten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 198 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over de Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement inzake de tenuitvoerlegging van het Protocol betreffende de sociale politiek.

De Afdeling voor sociale aangelegenheden, gezinsvraagstukken, onderwijs en cultuur, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 10 november 1994 goedgekeurd. Rapporteur was de heer Van Dijk.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 320e Zitting (vergadering van 24 november 1994) het volgende advies uitgebracht dat met meerderheid van stemmen (18 stemmen tegen, bij 11 onthoudingen) is goedgekeurd.

1. Werkingssfeer van de bij het Protocol betreffende de sociale politiek gevogde Overeenkomst

1.1. Verband met het Verdrag van Rome

1.1.1. De tweedeling van „sociaal Europa” dreigt de eenheid van de sociale wetgeving van de Unie te verstoren, leidt tot ongelijke behandeling van in het VK wonende personen en kan sociale dumping tot gevolg hebben.

1.1.2. Het Comité is het eens met de Commissie (par. 8) dat, overeenkomstig de uitspraak van het Europees Parlement, alles in het werk moet worden gesteld om tijdens de in 1996 te houden intergouvernementele conferentie een verbeterde versie van de Overeenkomst in het Verdrag op te nemen.

1.2. Het Protocol en de communautaire verworvenheden

1.2.1. In het Protocol en de daaraan gehechte Overeenkomst worden de bevoegdheden van de Unie op sociaal gebied, althans voor de elf lid-staten die de Overeenkomst hebben ondertekend, aanzienlijk uitge-

breid. Dit impliceert dat maatregelen kunnen worden voorgesteld die verder gaan dan (en dus „geen afbreuk doen aan”) de huidige communautaire verworvenheden, die op hun beurt weer het resultaat zijn van de in het EG-Verdrag neergelegde bevoegdheden. Dit betekent dat nu van de nieuwe wetgevende bevoegdheden gebruik kan worden gemaakt.

1.3. Tweeledige subsidiariteit

1.3.1. Het subsidiariteitsbeginsel doet zijn intrede in het Verdrag betreffende de Europese Unie. Het Europees Parlement heeft dit beginsel op tweeërlei wijze uitgelegd, nl. als „verticale” en als „horizontale” subsidiariteit. Volgens die definitie gaat verticale subsidiariteit over de verdeling van bevoegdheden tussen autoriteiten op verschillende niveaus: de EU, de lid-staat of de regio. Horizontale subsidiariteit gaat over de verdeling van taken/verantwoordelijkheden tussen sociale partners en autoriteiten.

1.3.2. De in artikel 3 B van het Verdrag betreffende de Europese Unie vastgelegde maatstaven gelden alleen voor verticale, en dus niet voor horizontale subsidiariteit.

1.3.3. Er moet onderscheid worden gemaakt tussen verticale en horizontale subsidiariteit.